

Nr 127.

Av herr Pålsson, om sänkning av statsrådets löner.

Tidens krav är sparsamhet och sparsamhet på alla områden. Konungen har, som följd härav och inseende tidslägets krav, som föregångsman, själv begärt nedsättning av sitt apanage.

Regeringen har också av denna orsak — följdriktigt — föreslagit nedsättande av riksdagsmännens arvoden, antagligen i den avsikten, att, om krisen visar sig bliva långvarig, skrida till allmän nedsättning av löner och arvoden.

Regeringen har emellertid blygsamt nog glömt bort sin egen tillvaro och skyldighet att gå i spetsen även när det gäller utförsbacke. Den i pressen nämnda, av regeringen själv vid tillträdet gjorda nedsättningen av sina dyrtidstillägg med 1,000 kronor kan ingalunda anses vara tillräckligt offer åt tidens olyckor.

Deras eventuella efterträdarens åsikter i denna fråga bör knappast bliva avgörande, ty "Herran föder ju fåglarna under himmelen". Jordbrukarnes krona har endast ett värde av nittio öre. Det reder sig nog både för denna regering, och den som i tidens fullbordan kommer.

För att hjälpa regeringen ur en pinsam och säkerligen föga klädsam situation vill jag därför föreslå,

att riksdagen beslutar att från den 1 juli 1932 skall nedsättning ske i varje statsråds lön med 2,000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1932.

Jöns Pålsson.

